

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេមួយរយចិតសិបបី

សូមរំលងសម្តែងមុតចេហ្នែប្រះ ការបើកបង្ហាញតុទ្ធិពល
និងបំណងនៃការរៀបចំ «សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះរបស់ហ៊ីត្លែរ»

Jeff Pippenger
2024-04-03

ក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លៃមានចំណងជើងថា Hitler's Pope អ្នកនិពន្ធ John Cornwell
ចាប់ផ្តើមរៀបរាប់ដំណើររឿងអំពីសម្តែងមុតចេហ្នែប្រះអនាគត ដែលបានក្នុងកំណែនៃពេល
Hitler គ្រប់គ្រងប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ ដោយចាប់ផ្តើមពីការបស់គាត់ និង Pope Pius IX
ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ចេញពីទីក្រុង Rome។ នៅពេលដែល Pius IX ភៀសខ្លួនចេញពីទីក្រុង
Rome ដោយក្នុងខ្លួនជាដូនតូ បុរសតម្លៃនាក់គត់ដែលលោកនាំទៅជាមួយ
គឺជាការបស់សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះអនាគត។ Cornwell
លើកឡើងអំពីទំនាក់ទំនងដ៏ជិតស្និទ្ធជររបស់បុរសទាំងពីរនោះ
ហើយបន្ទាប់មកក៏បញ្ជាក់ថា ឪពុករបស់សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះអនាគតមានទំនាក់ទំនងជាប់ពាក់
ព័ន្ធនឹងមជ្ឈមណ្ឌលអំណាចរបស់ពួកវិហារកាតូលិកផងដែរ។ ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនេះ
គាត់បានកំណត់បង្ហាញពីបរិយាកាសសង្គម នយោបាយ និងសាសនាប្រែប្រួលគុតិសាស្ត្រ
ចាប់តាំងពីសម័យរបស់ Pius IX រហូតដល់សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ។
ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃប្រែប្រួលគុតិសាស្ត្រនេះ ផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងខ្លាំងក្លា។

«ជំហានមួយទៀតនៃការអះអាងយកអំណាចរបស់សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះ ត្រូវបានដាក់ឡើង
នៅពេលដែល ក្នុងសតវត្សទី១៩ មួយ សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះ ហុតហ្គេត្រី ទី៧
បានប្រកាសអំពីភាពគ្រប់លក្ខណ៍នៃសាសនាចក្រវិញ។
ក្នុងចំណោមសម្តែងមុតចេហ្នែប្រះដែលលោកបានលើកឡើង មានមួយប្រកាសថា
សាសនាចក្រវិញនៃប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ ហើយក៏នឹងមិនដែលរងផែនដី
សុរាបតាមបទគម្ពីរ។ ប៉ុន្តែ
ភស្តុតាងពីបទគម្ពីរមិនបានបញ្ជាក់ជាមួយនឹងការអះអាងនោះទេ។
សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះដ៏អ្នកអាននោះ
ក៏បានទាមទារអំណាចដ៏មុខងារដ៏អស្ចារ្យចេញពីកំណែផងដែរ ហើយបានប្រកាសថា
គ្មានសម្តែងមុតចេហ្នែប្រះមួយដែលលោកបានប្រកាស
អាចត្រូវបាននិយាយទាក់ទងនឹងសិទ្ធិអំណាចពិសេសរបស់លោក
ក្នុងការបដិសេធសម្តែងមុតចេហ្នែប្រះអនាគតទាំងអស់។»

«ឧទាហរណ៍មួយដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍អំពីលក្ខណៈផ្តាច់ការរបស់អ្នកនាំទូតលោក
ជីអេសមុត្រីគន្លះ
ត្រូវបានបង្ហាញក្នុងវិធីដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តចំពោះអធិរាជអាល្លឺម៉ង់ ហេនរី ទី៤។
ដោយសារតែហ៊ីត្លែរមិនគោរពអំណាចរបស់សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះ
ព្រះមហាក្សត្រនេះត្រូវបានប្រកាសថាត្រូវបានផ្តាច់ចេញពីសាសនាចក្រ
និងដកចេញពីរដ្ឋបាល។ ដោយភ័យខ្លាចចំពោះការបោះបង់ចោល
និងការគំរាមកំហែងពីសំណាក់អង្គការប្រកាសរបស់ខ្លួន ដែលត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រើ
ប្រាស់ប្រឆាំងនឹងទ្រង់ដោយព្រះរាជបញ្ជារបស់សម្តែងមុតចេហ្នែប្រះ
ហេនរីបានយល់ឃើញពីភាពចាំបាច់ក្នុងការស្វែងរកការផ្តល់សាមញ្ញភាព
ជាមួយនឹងព្រះមហាក្សត្រ និងអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់មុនគេ។»

ទ្រង់បានឆ្លងកាត់ក្នុងអាល់កុនុងរដូវរងាកណ្តាលឆ្នាំ
ដើមបីឲ្យទ្រង់អាចបន្តទាបខ្លួនទៅចំពោះមុខសម្តេចប៉ាប។
នៅពេលទៅដល់បុរាណដ៏ក្លិនក្លិនមានដកខ្លួនទៅស្ថានានៅ
ទ្រង់ត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងទីលានខាងក្រៅមួយ ដោយគ្មានអង្គការក្នុងរបស់ទ្រង់
ហើយនៅទីនោះ ក្នុងភាពត្រជាក់ដ៏ស្រើងរបស់រដូវរងាក ដោយកុហលទទេ
និងជើងទទេ ហើយស្លៀកពាក់យ៉ាងកម្រសត់
ទ្រង់បានរង់ចាំការអនុញ្ញាតពីសម្តេចប៉ាប
ដើមបីចូលទៅនៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់គាត់។
លុះត្រាតែបន្ទាប់ពីទ្រង់បានបន្តអត់អាហារ និងសារភាពអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ
ទើបសម្តេចប៉ាបបានបន្តទាបខ្លួនអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់ទទួលការលើកលែងទោស។
ទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ
ការលើកលែងទោសនោះក៏មានតែដោយមានលក្ខខណ្ឌថា
អធិរាជត្រូវរង់ចាំការអនុម័តពីសម្តេចប៉ាប
មុននឹងពាក់ឡើងវិញនូវគ្រឿងសញ្ញាសាសនា ឬអនុវត្តអំណាចនៃព្រះរាជាណាចក្រ។
ហើយក្រិក្រី ដោយសារតែមានមោទនភាពចំពោះជ័យជម្នះរបស់ខ្លួន
បានអួតអាងថា
វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ក្នុងការទម្លាក់ចុះនូវមោទនភាពរបស់ពួកសម្តេច»។ The
Great Controversy, 57.

ហុត្រហេតុលើ ទី៧ គឺជា «អនុកតាទ្រគោលលទ្ធិអសុទ្ធជតត្រឹមត្រូវ»
ប៉ុន្តែតម្រូវការអះអាងដ៏គួរឲ្យអស់សំណើចនោះ
មិនត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយគោលលទ្ធិផ្សេងៗ (dogma) ទេ រហូតដល់ពុយស ទី៩ ដល់ហា
នផ្ទៀងផ្ទាត់ការអះអាងដ៏ល្អឯងខ្លួននោះក្រោយជាគោលលទ្ធិដ៏ល្អឯងបង្កកកើតឡើងជា
ផ្សេងៗ នៅសន្និបាតវ៉ាទីកងលើកទីមួយ។ គោលលទ្ធិនោះត្រូវបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី
18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 1870 គឺមួយរយហាសិបឆ្នាំគត់
មុនថ្ងៃនៃការខកចិត្តលើកដំបូងរបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្លង់ប្លង់ប្លង់ប្លង់។

អ្វីដែលផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីបុរេត្រឹមសាសនានោះ គឺថា នៅពេល Pius IX រៀបចំសន្និសីទ
Vatican លើកទីមួយ ហើយអនុវត្តគោលលទ្ធិអំពីភាពមិនអាចខុសឆ្គងរបស់ខ្លួន មូល
ហេតុផ្សេងៗរបស់គាត់កើតឡើងពីការស្តាប់ខ្ទប់របស់គាត់ចំពោះអ្វីដែលត្រូវបានហៅថា
"modernism." វាមិនមានឫសគល់នៅក្នុងគំនិតថា
សម្តេចប៉ាបមួយអង្គមិនអាចផ្ទៀងផ្ទាត់គោលលទ្ធិព្រះគម្ភីរឡើយ ប៉ុន្តែ
តែងតែជាការការពារការប្រឆាំងរបស់សម្តេចប៉ាបចំពោះឥទ្ធិពលដ៏ល្អឯងបង្កកកើតឡើងដោយ
បដិវត្តន៍ហាវ៉ាង។ វាត្រូវបានគេប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលនៅទីបំផុតនឹងត្រូវបានស្គាល់ថាជា
Communism។

បដិវត្តន៍ហាវ៉ាងបានបង្កឲ្យមានការរុញជួយរុញជ័យលំដាប់នាសម័យនៃអំណាចគ្រប់គ្រងនៃ
បុរាណគំនិតអឺរ៉ុប
ដោយមានសេចក្តីស្តាប់ខ្ទប់យ៉ាងពិសេសចំពោះរាជាធិបតេយ្យដ៏ល្អឯងសម្តេចប៉ាប។
ការបោះបង្គោលរបស់ពួកសាធារណរដ្ឋបន្តិយមអឺរ៉ុបបានបណ្តេញ Pius IX
និងបុរសដ៏ស្មោះត្រង់របស់លោកចេញពីទីក្រុងរ៉ូមជាបណ្តោះអាសន្ន។ "លទ្ធិសម័យទំនើប"
ដ៏ល្អឯងត្រូវបានគំរាមដោយទស្សនវិជ្ជានានាដ៏ល្អឯងបង្កកកើតចេញពីបដិវត្តន៍ហាវ៉ាង
គឺជាសក្ខីភាពដ៏ធំបំផុតរបស់ Pius IX ហើយគោលលទ្ធិអំពីភាពមិនអាចខុសឆ្គងរបស់លោក
ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីគាំទ្រដល់ការអះអាងគ្រប់យ៉ាងដ៏ល្អឯងសម្តេចប៉ាបបានផ្ទៀងផ្ទាត់

ងនឹងគំនិតលទ្ធផលមួយទំនើបដែលបានកើតចេញពីបដិវត្តកម្មហាវ៉ាង។

នៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ ខទី ៤០ បានកំណត់ថា នៅឆ្នាំ ១៧៩៨
សង្ខេបនៃទិសខាងត្បូង (ហាវ៉ាងអនាសនា)
បានបង្កកើតរបួសដ៏ស្មោះត្រង់នៃទិសខាងជើង (សាសនាចក្រហ្នាប់)។

គោលលទ្ធផលអំពីភាពមិនអាចខុសឆ្គងរបស់ ពុយស ទី៩
មានទំនាក់ទំនងនឹងសង្គមដែលត្រូវបានកំណត់ដោយខ្មែរ ១១ ដានីយ៉ែល ១១
ហើយចាប់ពីផ្នែកចុងក្រោយនៃឆ្នាំ ១៨៦៩ រហូតដល់ឆ្នាំបន្ទាប់ ពុយស ទី៩
បានកោះប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាវ៉ាទីកង់លើកទីមួយ ដដែលស្គាល់ថា Vatican 1
ក្នុងគោលបំណងបញ្ជាក់ថា សម្រេចហ្នាប់ជាប្រមុខនៃសាសនាកាតូលិក ហើយថា
សាសនាកាតូលិកជាប្រមុខនៃព្រះវិហារទាំងអស់ ដូចដែលបានប្រកាសដោយព្រះរាជក្រឹត្យរបស់
Justinian នៅឆ្នាំ ៥៣៣។

ក្រុមប្រឹក្សាវ៉ាទីកង់ទីពីរ ដដែលត្រូវបានស្គាល់ផងដែរថា វ៉ាទីកង់ II
បានប្រព្រឹត្តទៅចាប់ពីឆ្នាំ 1962 ដល់ឆ្នាំ 1965។
វាជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សំខាន់មួយក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រះវិហារកាតូលិក ហើយជាក្រុមប្រឹក្សា
សកលមួយក្នុងចំណោមក្រុមប្រឹក្សាសកលដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតនៃសម័យទំនើប។
ក្រុមប្រឹក្សានេះត្រូវបានកោះប្រជុំក្រោមការដឹកនាំរបស់សម្រេចហ្នាប់ យ៉ូហានទី២៣
ហើយបានបន្តនូវក្នុងរដ្ឋបាលសម្រេចហ្នាប់ ប៉ូលទី៦
បន្ទាប់ពីការស្វែងរកទិដ្ឋភាពរបស់យ៉ូហានទី២៣ នៅឆ្នាំ 1963។ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការ
ទទួលស្គាល់ភាពខុសគ្នាដាច់ដោយឡែករវាងក្រុមប្រឹក្សាទាំងពីរនេះ។

ក្រុមប្រឹក្សាដំបូងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីកំណត់អំពីលទ្ធផលនៃ «អាទិភាព»
របស់សម្រេចហ្នាប់ មានន័យថា សម្រេចហ្នាប់គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងកំពូល គ្រូបង្រៀន
និងអ្នកគង់វង្សនៃព្រះវិហារ ដដែលមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការរក្សា
និងបកស្រាយគោលលទ្ធផលនៃនិក្ខេបន្ទីរ។ សិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះអង្គគួរមានការកំណត់ដុះ
ការចេញសេចក្តីបង្គាប់ខាងគោលលទ្ធផល
និងការប្រកាសជាផ្លូវការដែលមានអំណាចលើបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុង និងសីលធម៌
ដែលគេស្គាល់ថាជា ភាពមិនអាចខុសឆ្គងរបស់សម្រេចហ្នាប់។
វាក៏រួមបញ្ចូលទាំងសិទ្ធិអំណាចខាងយុត្តាធិការរបស់សម្រេចហ្នាប់លើព្រះវិហារសកល
រួមទាំងអំណាចក្នុងការតែងតាំងអភិបាល ការរៀបចំសាក្យាម័ង
និងការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលរបស់ព្រះវិហារ។

ក្រុមប្រឹក្សាលើកទីពីរ ត្រូវបានរៀបចំឡើង
ដើម្បីបង្កើនព្រះវិហារឲ្យទៅជាអង្គភាពឯកភាពសាសនា។
ក្រុមប្រឹក្សាទាំងនេះមានសំណើផ្ទុយគ្នាដោយផ្ទាល់។
ក្រុមប្រឹក្សាលើកទីមួយដែលមាននិន្នាការអភិរក្សនិយម
ត្រូវបានក្រុមប្រឹក្សាលើកទីពីរដែលមាននិន្នាការសន្តិសុខ បដិសេធផ្ទុយ។
បក្សទាំងពីរនេះខុសគ្នាដូចយប់និងថ្ងៃ
ហើយទំនាយដែលត្រូវបានយកទៅពាក់ព័ន្ធនឹងអាថ៌កំបាំងទាំងបីនៃ Fatima
កំណត់សម្គាល់អំពីសង្គមផ្សេងៗក្នុងមួយ
ដែលត្រូវបានកំណត់យ៉ាងសមស្របដោយក្រុមប្រឹក្សាទាំងពីរនេះ។

ទំនាយនេះកំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមមួយ
ដល់គំនូរភាពជាមុខដំបូងដល់គូររូបតំណាងដោយ Pius IX ថា
គូររូបតំណាងដោយអ្វីដែលគូររូបហៅថា "សម្មតចេហ្គាបស," "សម្មតចេហ្គាបលុអ," ឬ
"អភិបាលលុអ," ហើយក្រុមមួយទៀត ដល់ពាក់ព័ន្ធនឹង Vatican II គូររូបតំណាងដោយ
"សម្មតចេហ្គាបខុមលេ," ឬ "សម្មតចេហ្គាបអាកុរក់," ឬ "អភិបាលអាកុរក់។"
វិវាទនៃសុសនៈនយោបាយទាំងពីរនេះ គូររូបតំណាងឡើង
នូវពេលវេលាអនុករនៃសុសនាទីសក្តារបូជានៃអេត្រូតហ្គេ Fatima នៅ Fatima
បុរេសេដ្ឋីរុយហ្គាល់។ នៅពេលចូលទៅ ក្នុងផ្សារដើរ
គូររូបរៀបចំនូវចំណុចរូបសំណាកសម្មតចេហ្គាបខុមលេនៃខាងមួយ
និងសម្មតចេហ្គាបសនៃខាងមួយទៀត។

ហេតុនេះហើយ វាក៏លាយជាផ្សំមួយនៃមរតករបស់បុរសនោះ
ដល់នូវទីបំផុតនឹងក្លាយទៅជាអ្វីដែលស្បៀងរស់នេះកំណត់ថាជា
សម្មតចេហ្គាបរបស់ហ៊ីត្លែរ
ដោយប្រសគល់របស់គាត់គូររូបតំណាងគ្នាទៅក្នុងការតស៊ូរវាងសម័យនិយម
(សុតចេហ្គាបតូម៉ូ) និងអាទិភាពរបស់សម្មតចេហ្គាប (សុតចេហ្គាបដើម)។

គួរតែយល់ថា អនុករនៃឆ្នាំដែលស្បៀងរស់ដោយចឹងកំពុងពិចារណានេះ
ជាភាគល្អិតមុនគេដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពលុអបុរសនៃសាសនាចក្រ
ហើយគោលបំណងដល់លោកមានបុរសសម្រាប់ការសរសេរស្បៀងរស់នេះ
គឺដើម្បីបំភ្លឺលើការចោទប្រកាន់ថា
សម្មតចេហ្គាបដែលគ្រងតំណែងក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ មានគំនូរ Hitler, ពួក
Nazi ឬមានទោសទណ្ឌឧក្រិដ្ឋក្នុងអំពើប្រល័យពូជសាសន៍ប្រឆាំងនឹងជនជាតិយូដា
និងអនុករនៃទៀត។ នៅពេលដែល Cornwell លើកឡើងអំពីជីវិតរបស់ Pius XII
ដល់ជាមនុស្សសង្គមតាំងដែលមានរូបចម្លងមានក្រុមប្រឹក្សា Vatican 1 នោះ
បុរសគុតិសាស្ត្រនៃការតស៊ូរវាងសុតចេហ្គាបនៃសត្វប្លង់ និងសុតចេហ្គាបដើម
កំពុងគូររូបសម្មតដើម្បីឱ្យក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រនោះតម្លៃតង។ នៅពេលបដិវត្តន៍
"Republicanism" មានឈានទៅដល់បុរេសេដ្ឋីតាលី អស់រយៈពេលបុរសលើមួយឆ្នាំ
ជនជាតិអ៊ីតាលីមានបណ្តាញ Pius IX ចេញពីទីក្រុងរ៉ូម ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក
ទោះបីក្រុមហើយពីលោកមានគូររូបមកវិញក៏ដោយ
អ្វីទាំងអស់ដែលស្ថាប័នសម្មតចេហ្គាបផ្តល់កាន់កាប់
មានតួរមុខដើម្បីរយៈពេលអាក្រក់បំផុតនោះ ដល់គូររូបសុគាល់ថា Vatican City។

មធ្យោបាយតម្លៃតងដល់គាត់អាចរំលឹកឡើងវិញនូវកាន់កាប់ទីក្រុងមាន
គឺដោយមានជំនួយពីកងទ័ពហាវ៉ាន់ និងបុរសកម្មវិធីរ៉ូសសាវ Rothschild
ដល់ជាធនាគារិកជនជាតិយូដាដែលមានកម្រិតឈ្មោះអាក្រក់។ ដើម្បីប្រយោជន៍ដោយមានវិចារ
ណាញ៉ាណាអំពីការជាប់ពាក់ព័ន្ធរបស់សម្មតចេហ្គាបក្នុងអំពើហូឡូកូស្ត
ក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមលោកលើកទី២ នោះ
គួរការពារយល់ដឹងមូលដ្ឋានខុសៗអំពីសុសនៈរបស់អ្វីបច្ចេកទេសជនជាតិយូដា
ចាប់តាំងពីការឆ្លងព្រះគ្រីស្ទរួម។ ស្បៀងរស់នោះលើកឡើងថា ការស្តារជនជាតិយូដា
និងការរើសអើងពូជសាសន៍ គឺជាឥរិយាបថពីរខុសគ្នា ដោយអះអាងថា
ការស្តាររបស់ហ៊ីត្លែរចំពោះជនជាតិយូដា គឺជាការរើសអើងពូជសាសន៍
ព្រោះហ៊ីត្លែរមើលជនជាតិយូដាថា ជាបុរសមនុស្សសង្គមលើសលុប

ខណៈដែលការសុំអប់រំជនជាតិយូដា គឺជាការសុំអប់រំជនជាតិយូដា
ពីព្រោះពួកគេបានសម្លាប់ពួកគេ។ មិនថាទាំងពីរជារឿងតម្លៃដូចគ្នា
ឬពិតជាមានភាពខុសគ្នារវាងទាំងពីរនោះទេ
សេចក្តីពិតអំពីទុក្ខខល់ហាករបស់ជនជាតិយូដា គឺជាអ្វីដែលសមគួរឲ្យយល់ដឹង។

ជាឧទាហរណ៍ នៅសហរដ្ឋអាមេរិកសព្វថ្ងៃនេះ បើពាក្យ "ghetto" ត្រូវបានប្រើ
មនុស្សភាគច្រើនគិតថា វាជានិយមន័យសំដៅទៅលើតំបន់ក្រីក្រ
និងទុរខ្មោចនៃទីក្រុង។ ប៉ុន្តែពាក្យ "ghetto" ដើមឡើយ
សំដៅទៅលើផ្ទះកែច្នៃនៃទីក្រុង ជាពិសេសនៅក្នុងរ៉េនីស ប្រទេសអ៊ីតាលី
ដែលជនជាតិយូដាត្រូវបានបង្ខំឲ្យរស់នៅក្នុងសម័យមជ្ឈិមអាយុ។ ghetto
ដំបូងបង្អស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងរ៉េនីស ក្នុងឆ្នាំ 1516 នៅពេលដែលសាធារ
ណរដ្ឋប្រើសេនាតក៏បានឲ្យជនជាតិយូដាស្ថានភាពនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់មួយនៃទីក្រុង
ដែលគេស្គាល់ថា "geto nuovo" (រោងចក្រលាយលោហៈថ្មី)
ហើយនៅទីបំផុតក៏បានក្លាយជាឈ្មោះនៃស្ថានភាព ghetto។

នៅទីបំផុតក្នុងអំឡុងពេលយុគមធ្យម
ជនជាតិយូដាត្រូវបានដាក់កម្រិតទាំងអំពីទីកន្លែងដែលពួកគេអាចរស់នៅ
និងអំពីវិជ្ជាជីវៈដែលពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យប្រកប។
ការដាក់កម្រិតទាំងនេះផ្អែកលើនិយមន័យចាស់នៃការប្រឆាំងជនជាតិយូដា
ដែលសំដៅទៅលើជំនឿថា ជនជាតិយូដាបានសម្លាប់ពួកគេ
ហើយថាបញ្ហាទាំងអស់ដែលបានកើតមានជាបន្តបន្ទាប់ដល់ពួកគេ
គឺពួកគេបាននាំមកលើខ្លួនឯងតាមរយៈអំពើរបស់ពួកគេផ្ទាល់។

នៅសម័យមជ្ឈិមកាល មានបុរាណវិទូមួយដែលបានតាំងខ្លួនជាផ្លូវការ ថា
គ្រីស្ទបរិស័ទមិនអាចឱ្យខ្មៅបាក់ ឬទទួលបានការប្រកាន់ពីបុរាណកម្មបានឡើយ។
ជនជាតិយូដាត្រូវបានលើកលែងពីការរឹតបន្តតឹងនោះ ហើយការឱ្យខ្មៅបាក់បានក្លាយជា
វិជ្ជាជីវៈមួយក្នុងចំណោមវិជ្ជាជីវៈដែលជនជាតិយូដាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រកប។
ធនាគារករជនជាតិយូដា ដូចជា គ្រួសារ Rothschild ជាដើម បានក្លាយជាអ្នកបុគ្គលិក ដ
ោយសារការរឹតបន្តតឹងតាមច្បាប់ចំពោះវិជ្ជាជីវៈដែលពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រកប។
នៅពេល Pius IX ត្រូវការថវិកាដើម្បីប្រឆាំងប្រឡងនៅកាន់ Vatican វិញ
ការខកចិត្តដោយសារលើកគ្រប់គ្រងទីក្រុងរ៉ូមទៀតនោះ ត្រូវបានពង្រីកឱ្យកាន់តែខ្ពស់
ឡើងដោយសារតែការប្រឆាំងគ្នាគ្នាក្នុងការត្រូវស្រវឹងរបស់ពួកគេពីជនជាតិយូដា។

មុនពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីទីក្រុងរ៉ូម Pius IX
ហាក់ដូចជាស្ថិតនៅក្នុងចំណោមជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ទាក់ទងនឹងជនជាតិយូដា
និងទំនាក់ទំនងរបស់សាសនាចក្រជាមួយជនជាតិយូដា។ ជំងឺទាំងពីរនោះរួមមាន
អ្នកដទៃទៀតដែលពួកគេស្រមៃនឹងទទួលបានប៉ុណ្ណោះ និងមួយទៀតមាននិន្នាការបង្កា
ញសេចក្តីមតេតាករណ៍បន្តិចបន្តួចចំពោះជនជាតិយូដា។ នៅពេលដែល Pius IX
បានវិលត្រឡប់មកកាន់វិទ្យុសាសនា បន្ទាប់ពីត្រូវបានបណ្តេញចេញ
សេចក្តីមតេតាករណ៍ដែលទ្រង់ផ្តល់ឲ្យបានបង្កាញមុតដូចមុនពេលនិរទេសរបស់ទ្រង់
មិនដែលត្រូវបានបង្កាញឡើងវិញទៀតឡើយ។ មុនពេលនិរទេសរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានបិទតំបន់ហុតតេតូក្នុងទីក្រុងរ៉ូម ហើយបន្ទាប់ពីការវិលត្រឡប់របស់ទ្រង់
ទ្រង់បានបង្កើតតំបន់ហុតតេតូនោះឡើងវិញ

ហើយចាប់ផ្តើមដាក់ពន្ធនាគារជំនាញជាតិយូដា
ដើម្បីបំប្លែងបង្កបង្កើនការខាតបង់ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់ទ្រង់ឡើងវិញ។

ដដែលគាត់របស់សម្តេចប៉ាប Pius IX គឺ Marcantonio Pacelli
ដែលជាជីតារបស់សម្តេចប៉ាបរបស់ហ៊ីត្លែរ។ គាត់ជាមេធាវីមុនគេ
ដែលស្ថិតក្នុងចំណោមមន្ត្រីពិសេសមេធាវីដែលគាំទ្របល្ល័ង្កកប៉ាប។
កូនបុរសរបស់គាត់មានកុលាយជាសមាជិកនៃថ្នាក់ស្ថាប័នដូចគ្នានោះ
ហើយចៅបុរសរបស់គាត់ក៏ដូចគ្នា
ដែលនាំទ្រង់បំផុតនឹងកុលាយជាសម្តេចប៉ាបរបស់ហ៊ីត្លែរ។
បន្ទាប់ពីសៀវភៅនោះបានរៀបរាប់អំពីបុរសគូររបស់ជីតា ឪពុក
និងយុវវ័យព្រមទាំងការអប់រំរបស់ Eugenio Pacelli រួចហើយ
វាក៏លឺកឡើងអំពីមុខតំណែងដែល Pacelli បានទទួលកាន់កាប់
នាពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមការងាររបស់គាត់សម្រាប់បល្ល័ង្កកប៉ាប។
ក្នុងនាមជាមេធាវីមុនគេ ដែលមានដើមកំណើតពីវង្សសត្រូវក្នុងមេធាវីស្ថាប័នរបស់ប៉ាប
គាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសឲ្យដឹកនាំនាយកដ្ឋានមួយដែលមានឯកទេសខាងកិច្ចចរន្ត
ដែលត្រូវហៅថា concords។ នៅឆ្នាំ 1901 Pacelli
ត្រូវបាននាំចូលទៅកាន់ការិយាល័យលេខាធិការដ្ឋានរបស់ប៉ាប។

ប៉ាស៊ីលេលីបានកុលាយជាទូតប្រចាំចំពោះបណ្តាជាតិទាំងឡាយ។ តាមន័យទំនាយ
ប៉ាស៊ីលេលីបានកុលាយជាចំណុចទំនាក់ទំនងផ្សេងៗ
ដែលបញ្ចប់ការជិតក្របតំបន់សម្តេចទាំងឡាយនៃនៃដីជាមួយនឹងសម្តេចប៉ាប។ នៅឆ្នាំ
1903 ព័ត៌មាន X ត្រូវបានអភិសិទ្ធិឡើងជាសម្តេចប៉ាប។
កុលាម្យនោះទ្រង់បានចាប់ផ្តើមវាយបុរាណ "ពុលបញ្ចេញ" ដែលបង្កើត
"សេចក្តីសម្រេចនិយម និងសេចក្តីសង្ស័យនិយម"។
បុរសដែលដឹកនាំកិច្ចខិតខំរបស់ព័ត៌មាន X ក្នុងការលុបបំបាត់ "លទ្ធផលនៃវិបត្តិ" គឺ
Umberto Benigni ដែលជារឿយៗបានក្លាយជាដូចគ្នានឹងប៉ាស៊ីលេលី។ មុតងមួយ Benigni
បាននិយាយអំពីកុម្មុយនីស្តបុរសគូរគិតសាស្ត្ររំដាប់ពីភពលោកមួយក្រុមថា
ពួកគេជាមនុស្សដែល "បុរសគូរគិតសាស្ត្រគ្មានអ្វីក្រៅពីជាការពុលយាយាមជាប់ជានិច្ចដ៏អស់សង្ឃឹម
ដើម្បីដើម្បីបំប្លែងប្រពៃណីនោះ។ សម្រាប់មនុស្សសប្បុរសឲ្យបានដឹង
មានតែថ្មីនាំពុលហាលមួយគត់ប៉ុណ្ណោះ គឺសាលាវិបត្តិអង្គការសាសនា!" ចំពោះ Benigni អ្នក
បុរសគូរគិតសាស្ត្រណាម្នាក់ដែលបង្ហាញការអាណិតអាសូរណាមួយចំពោះគំនិតទាំងឡាយដែល
លក់ចេញពីបដិវត្តន៍ហាវ៉ា ត្រូវតែត្រូវបានបុរាណវិទ្យា។

ជាផ្លូវការ បើសិនជា មានដឹកនាំកុរស្នងយោបល់របស់សម្តេចប៉ាប ប៉ុន្តែក្រៅផ្លូវការ
គាត់ក៏បានដឹកនាំបណ្តាញចារកម្មសម្បជញ្ញវត្ថុមួយផងដែរ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បី
កំណត់អត្តសញ្ញាណកម្មនាក់ដែលមានការអាណិតអាសូរ ឬការគាំទ្រណាមួយចំពោះ
«ទំនើបនិយម» ដែលមានកំណើតឡើងពីសម្តេចខាងត្បូង។ នៅទីបំផុត ក្នុងឆ្នាំ
1910 កិច្ចការរបស់គាត់បានបង្កើតចេញជាសេចក្តីបញ្ជាមួយ
ដែលតម្រូវឲ្យបុគ្គលិករបស់សម្តេចប៉ាបស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ដែលហៅថា
ពាក្យសម្តែងបុរសនៃទំនើបនិយម។ វាបានតម្រូវឲ្យសិទ្ធិភាពរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ
ដើម្បីត្រូវបានជួលឲ្យបម្រើនៃវិទ្យាស្ថាន អ្នកត្រូវតែស្របច្បាប់សម្រាប់គំនិតទំនើបនិយម
ដែលសព្វថ្ងៃនេះ យើងនឹងហៅថា គំនិតកុម្មុយនីស្ត។

នៅក្នុងសេចក្តីសង្ខេបនៃសៀវភៅរបស់ Cronwell
និយាយពីខាងក្នុងគម្របមានចែងថា៖ «នៅក្នុងទសវត្សរ៍ដំបូងនៃសតវត្សរ៍នេះ
ក្នុងនាមជាមធ្យោបាយក្នុងដ៏ឆ្លើយតបនាមករស្តីពីកង Pacelli
បានជួយបង្កើតទស្សនវិជ្ជាដែលអាចសម្រេចបានបែបនេះមិនធុលាប់មានពីមុនមក;
ក្នុងអំឡុងទសវត្សរ៍ 1920 គាត់បានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណិតវិទ្យា
និងការគំរាមកំហែងដើម្បីបង្កប់នូវអំណាចនៅក្នុងបុរេសាសនាដ៏ម៉ឺងម៉ាត់។ នៅឆ្នាំ 1933 Hitler
បានក្លាយជាដឹកនាំរដ្ឋបាលអតីតខ្មែររបស់គាត់
ហើយក៏ចុះព្រមព្រៀងមួយគ្នាជាមួយបង្កើតឡើង
ដែលបានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ខាងសាសនា និងការអប់រំដល់សាសនាចក្រកាតូលិក
ជាមួយនឹងការដកខ្លួនរបស់ពួកកាតូលិកចេញពីសកម្មភាពសង្គម និងនយោបាយ។
ការលះបង់ចោលនយោបាយកាតូលិកដោយ "សូម្បីតែចិត្ត" នេះ
ដែលត្រូវបានដាក់បង្កប់នូវទឹកចិត្តរួម បានសម្បូនដល់ការឡើងកាន់អំណាចរបស់លទ្ធិ
Nazism។»

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំគណៈរដ្ឋមន្ត្រីមួយនៅថ្ងៃទី 14 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 1933 អាដុលហ្វ
ហ៊ីត្លែរ បានបង្ហាញទស្សនៈរបស់ខ្លួននៅខែនោះថា
កិច្ចព្រមព្រៀងដែលប៉ាស្ទេលីបានរៀបចំជាមួយនឹងពួកណាស៊ី
បានផ្តល់ឱ្យបុរេសាសនាដ៏ម៉ឺងម៉ាត់នូវ «តំបន់នៃទឹកចិត្ត....
ក្នុងការតស៊ូដល់កំពុងអភិវឌ្ឍន៍ប្រឆាំងនឹងជនជាតិយូដាអនុត្រាត្រាតិ»។

សៀវភៅរបស់ Cornwell មិនត្រូវបានទទួលយកយ៉ាងល្អដោយពួកកាតូលិក
ដែលបានបដិសេធមិនទទួលស្គាល់សត្វតាងថា Pacelli ជាមូលហេតុចម្បងដែលធុរឱ្យ
Hitler អាចឡើងកាន់អំណាចបាន
ពីព្រោះបុរេសាសនាដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ជាបុរេសាសនាដែលមានប្រជាជនភាគច្រើនជាកាតូលិក។ Pacelli
បានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងមួយ ដល់រវាងមិនឱ្យគ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយកាតូលិក
ទីភ្នាក់ងារព័ត៌មានកាតូលិក និងសាលាកាតូលិក និយាយអ្វីទាំងអស់អំពីទិសដៅរបស់ Hitler
ចាប់ពីឆ្នាំ 1933 តទៅ។
សៀវភៅនេះតាមដាននិន្នាការប្រឆាំងជនជាតិយូដាដែលច្បាស់លាស់របស់ Pacelli
ដែលបន្ទាប់មកបានក្លាយជាសម្រេចបានបែបក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ។
យ៉ាងណាចំណាស់ មានបីចំណុចដែលអាចបញ្ជាក់បានដោយផ្អែកលើបុរេសាសនាសត្វ
ដែលគួរឱ្យទុកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងពីសៀវភៅនេះ។

ចំណុចទីមួយ គឺជាសង្គ្រាមរវាងសត្វចង្រៃ និងសត្វចង្រៃតូចៗ
ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១។ នៅក្នុងសង្គ្រាមនោះ
សត្វទាំងឡាយគឺ កាតូលិកនិយម ទាស់នឹង អធិទពេនិយម គឺ សម្រេចបាន ទាស់នឹង
កុម្មុយនិស្តនិយម។ ចំណុចមួយទៀតគឺថា សម្រេចបានប្រើ នាស៊ីនិយម
ជាកងទ័ពតំណាងរបស់ខ្លួន ទាស់នឹង អធិទពេនិយម ក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ
ដូចដែលសម្រេចបានប្រើ ប្រូកស្តេតនិយមដែលបានក្របត់ជំនឿ នៅឆ្នាំ ១៩៨៩
ជាកងទ័ពតំណាងរបស់ខ្លួន ទាស់នឹង អធិទពេនិយមរបស់ សហភាពសូវៀត។
សៀវភៅនេះក៏កំណត់សម្គាល់ផងដែរ អំពីរចនាសម្ព័ន្ធទំនាយខាងក្នុង និងខាងក្រៅ
ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសារលទ្ធផលសាតាំងដែលបានចេញមកពីអព្យាក្រឹតហ្មុនី ហ្វាទីម៉ា។

សង្គ្រាមរវាងនៃនៃហ្វាទីម៉ា ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខណ្ឌទីដប់មួយ និងទីដប់ពីរ
នៃដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ តំណាងឱ្យសង្គ្រាមនៃព្រំដែន

ដលៃកំពុងកបែរព្រឹត្តិកថាទៅនៃបរទេសអ៊ុយក្រែនសព្វថ្ងៃនេះ។ សង្គ្រាមបុរាណនោះជាសង្គ្រាមក្នុង មួយទីពឹងនេះគឺជាសង្គ្រាមប្បូកស៊ីទីពីរ ដោយកងទ័ពប្បូកស៊ីដលៃពាក់ព័ន្ធជាមួយក្នុងការបំបែកចុងភ្នំដល់ជីវិត។ វាប្រៀបធៀបនឹងអត្តសញ្ញាណសង្គ្រាមពុំដទៃទៀត ជាសង្គ្រាមរវាងសង្គ្រាមដើម និងសង្គ្រាមចុងក្រោយ ប៉ុន្តែទំនាយបង្កើនថា រហូតដល់ចុងបំផុតនៃអំពើហិង្សាដលៃនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ស៊ីវិលស្មោះនៃទ្រឹស្តីរូបវន្តបំបែកចេញ យសេបើលសុចិត្តនៃក្នុងសាមីរី ហើយហើយខាសានរងពិធីដល់រៀងខ្លួនបំបែកចេញរបស់ហើយខា សាក្សីទាំងបីនោះ សុដ្ឋិអំពីគ្នាទីរបស់សង្គ្រាមដើមនៃក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរបច្ចុប្បន្ននេះ គឺថា នាងសុចិត្តនៃព្រឹក្សោយឆាក ដោយទាញខ្ពស់ត្រែបយ៉ាង។ សង្គ្រាមក្នុង សង្គ្រាមប្បូកស៊ី និងសង្គ្រាមគ្រាប់កាំភ្លើង ដលៃកើតមានឡើង ខណៈដលៃនាងរូបវន្តបំបែកចេញ គឺគួររូបវន្តអនុវត្តតាមរយៈកងទ័ពប្បូកស៊ីរបស់នាង។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះទៅក្នុងអតិថិភាពបទប្បញ្ញត្តិ។

និងសួរសន្ទនាផ្នែកនៃមរភូមិ
គាត់បានឃើញកុមារមនុស្សមួយកុមារនៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូនជាមួយនឹងកូនចៀម
ហើយជំនួសឲ្យសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វសាហាវ ពួកគេមាន “ព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា
សរសេរនៅលើថ្មដាស់របស់ពួកគេ”។ ហើយមុនពេលគាត់បានឃើញ
“ពួកអ្នកកងលែងឈ្មោះលើសត្វសាហាវ និងលើបន្ទុករបស់វា
និងលើសញ្ញាសម្គាល់របស់វា និងលើចំនួននៃឈ្មោះរបស់វា
ឈរនៅលើសមុទ្រកញ្ចក់ ដោយកាន់ពិធីរបស់ព្រះជាម្ចាស់”
ហើយកំពុងច្រៀងបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ និងរបស់កូនចៀម។

«មរៀនទាំងនេះគឺសម្រាប់បុរសយើងរបស់យើង។
យើងគួរតែដឹងនូវរបស់យើងលើព្រះជាម្ចាស់
ពីព្រោះនៅខាងមុខយើងបន្តិចនេះ មានគុណមួយដែលនឹងលុបបំបាត់មនុស្ស។
ព្រះគ្រីស្ទ នៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន បានរៀបរាប់ជាមុនអំពីសេចក្តីវិនិច្ឆ័យដ៏គួរឱ្យខ្មាច
ដែលគួរមកមុនការយាងត្រឡប់មកលើកទីពីររបស់ទ្រង់៖
“អ្នករាល់គ្នានឹងឮអំពីសង្គ្រាម និងដំណឹងអំពីសង្គ្រាម”។
“ជាតិសាសន៍នឹងក្រោកឡើងទាំងនឹងជាតិសាសន៍ ហើយនគរនឹងទាស់នឹងនគរ
ហើយនឹងមានទ្រុឌក្នុង និងរោគរាតត្បាត និងរញ្ជួយដី នៅក្នុងផ្ទះផ្ទះ។
ទាំងអស់នេះគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីទុក្ខខវនេះ”។ ខណៈដែលសេចក្តីទំនា
យទាំងនេះបានទទួលការសម្រេចមួយផ្នែកនៅពេលក្នុងយូសាឡឹមត្រូវបំផ្លាញ
នោះវាមានការអនុវត្តដោយផ្ទាល់ជាងនេះទៅលើគ្រប់ក្រុមគ្រួសារ។»

“យើងកំពុងឈរនៅលើកម្រិតទូរវន្តព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំធេង និងដ៏អធិបូហាយ។
ទំនាយកំពុងសម្រេចយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅមាត់ទ្វារ។ មិនយូរទៀតទេ
នឹងមានសម័យកាលមួយបើកឡើងនូវចំពោះមុខយើង
ដែលពោរពេញដោយសារៈសំខាន់ដ៏លើសលប់សម្រាប់មនុស្សរស់ទាំងអស់។
ការជម្រុញនេះនាំឱ្យមានការរីកចម្រើននៃការបង្កើតឡើងវិញ;
ការជម្រុញនេះថ្មីៗនឹងកើតឡើង។
ទិដ្ឋភាពទាំងឡាយដែលនឹងត្រូវសម្រួលឡើងក្នុងលោករបស់យើងនេះ
មិនទាន់ស្ងប់ស្ងៀមឡើយសូម្បីតែបន្តិចនោះទេ។
សាតាំងកំពុងធ្វើការតាមរយៈកូនកង្វារមនុស្ស។
អ្នកកងលែងកំពុងខិតខំប្រឹងប្រែងផ្តល់បុន្តបុន្តបន្តបន្ត
និងធានាឲ្យបាននូវច្បាប់មួយដែលបង្កឱ្យគោរពការរក្សាស្តាប់អាទិត្យ
ពិតជាមិនដឹងសោះថា លទ្ធផលនឹងទៅជាយ៉ាងណានោះទេ។
វិបត្តិមួយកំពុងមកដល់យើងហើយ។”

«ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ មិនគួរពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង
ក្នុងគុណសន្ទនាដ៏ធំនេះឡើយ។ នៅក្នុងនិមិត្តរូបដែលបានបញ្ជាក់អោយ
អសេគោល និងយ៉ូហាន យើងឃើញថា សុំថានឹងមានការរៀបចំពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងព្រឹត្តិការណ៍ដែលកំពុងកើតឡើងលើផែនដី
និងការយកព្រះទ័យទុកដាក់របស់ព្រះចំពោះអស់អ្នកកងលែងសុំមោះគ្រប់ចំពោះទ្រង់
គឺធំធេងយ៉ាងណា។ ពិតពេលលោកមិនមែនគ្មានអ្នកគ្រប់គ្រងទេ។
ផែនការនៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលនឹងមកដល់ សូម្បីតែនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។
ព្រះហរមីដ៍ខ្ពង់ខ្ពស់នៃស្ថានសួគ៌ ទ្រង់កាន់កាប់រាសនារបស់បុរាណជាតិទាំងឡាយ
ក៏ដូចជាកិច្ចការនានានៃពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ ដោយផ្ទាល់របស់ទ្រង់ផ្ទាល់។» Testimonies,
volume 5, 752, 753.

